



Lieta Nr.C31428610

SKC-274/2013

SPRIEDUMS

Rīgā, 2013.gada 29.novembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts šādā sastāvā:

senatore V.Cīrule

senators V.Jonikāns

senatore A.Vītola

rakstveida procesā izskatīja MSIA „GVA” administratora pārstāves kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 22.novembra spriedumu MSIA „GVA” administratora prasībā pret SIA „Rīgas firma „PAMATS”” par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] MSIA „GVA” administrators 2010.gada 15.oktobrī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret SIA „Rīgas firma „PAMATS”” par parāda Ls 3659,25 un likumisko procentu Ls 69,60 piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts tālāk minētais.

2009.gada 1.jūnijā starp SIA „GVA” un SIA „Rīgas firma ”Pamats”” noslēgts darbuzņēmuma līgums Nr.03-09 (turpmāk darbuzņēmuma līgums), saskaņā ar kuru SIA „GVA” apņēmusies veikt darbus objektā „Daudzfunkcionālā korpusa II, III, IV kārtas būvdarbi Rīgā, Vienības gatvē 45”, bet atbildētāja apņēmusies izpildītos darbus pieņemt un par tiem veikt samaksu līgumā noteiktajā kārtībā. Saskaņā ar darbuzņēmuma līguma 2.3.punktu līgumslēdzējas puses vienojās, ka no ikmēneša veikto darbu summas tiek ieturēta garantijas nauda 10% apmērā līdz visu līgumā noteikto darbu izpildei un nodošanai atbildētājai. Atbildētāja par veiktajiem darbiem ieturējusi garantijas naudu Ls 3659,25.

Ar Rīgas rajona tiesas 2010.gada 12.apriļa spriedumu pasludināts SIA „GVA” maksātnespējas process.

2010.gada 18.jūnijā maksātnespējīgās SIA „GVA” administrators nosūtījis vēstuli atbildētājai ar lūgumu izpildīt darbuzņēmuma līgumu un atmaksāt ieturēto garantijas naudu. Uz minēto vēstuli atbildētāja paziņojusi, ka ar 2010.gada 31.maiju darbuzņēmuma līgums no atbildētājas puses izbeigts un atbildētāja ir aprēķinājusi līgumsodu par darbu izpildes termiņa neievērošanu par laiku no 2010.gada 15.maija līdz 2010.gada 31.maijam, kas segts no garantijas naudas.

Līgumsods, kas aprēķināts pēc maksātnespējas pasludināšanas dienas, neatbilst Maksātnespējas likuma 61.panta pirmās daļas

3.punkta (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim*) prasībām, atbilstoši kurām pēc maksātspējas procesa pasludināšanas apstājas līgumsoda pieaugums.

Turklāt atbildētāja nepamatoti ieskaitījusi garantijas naudu līgumsoda dzēšanā, jo atbilstoši Maksātspējas likuma 101.pantam maksātspējas procesā nav pieļaujams ieskaits.

Uzskata, ka saskaņā ar Maksātspējas likuma 97.panta pirmo daļu (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim*) administratoram ir tiesības prasīt neizpildītā vai daļēji izpildītā līguma izpildi, pieprasīt garantijas naudas atmaksu arī pirms visu darbu uzņēmuma līguma saistību izpildes un attiecīgu aktu parakstīšanas.

Ievērojot, ka atbildētāja atsakās labprātīgi atmaksāt garantijas naudu, saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu lūdz piedzīt likumiskos procentus par saistību izpildes kavējumu par laika posmu no 2010.gada 23.jūlija līdz 12.oktobrim un noteikt tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1759. panta 1.punkta, 1765.panta pirmo daļu, Maksātspējas likuma 1., 5.panta otro daļu, 26.panta otro daļu, 61.panta pirmās daļas 3.punktu, 63.panta pirmās daļas 11.punktu, 97.panta pirmo daļu un 101.pantu (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim*).

[2] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 22.marta spriedumu prasība noraidīta.

Tiesa konstatējusi, ka attiecībā uz garantijas naudas atdošanu darbu uzņēmuma līgumā paredzēti atliekoši nosacījumi, proti, ja darbu uzņēmējs ir pilnībā izpildījis visus līguma paredzētos būvdarbus un iesniedzis apdrošināšanas polisi. Tādējādi atbildētājas pienākums izpildīt savas saistības iestājas tikai tad, ja prasītāja ir veikusi visas līgumā noteiktās darbības.

Tiesa atzinusi, ka Maksātspējas likuma 97.panta pirmā daļa neparedz tiesības prasīt līguma izpildi no otras līgumslēdzējpusē, ja maksātspējīgais uzņēmums savas saistības nav izpildījis.

[3] Izskatot lietu sakarā ar administratora apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2011.gada 22.novembra spriedumu prasību noraidījusi.

Spriedumā norādīts tālāk minētais.

[3.1] Starp SIA „GIVA” kā darbu uzņēmēju un atbildētāju kā galveno būvuzņēmēju 2009.gada 1.jūnijā noslēgts darbu uzņēmuma līgums Nr.03-09, saskaņā ar kuru SIA „GIVA” apņēmusies veikt jumta materiālu piegādi, jumta izbūves un jumta apzaļumošanas darbus saskaņā ar šī līguma nosacījumiem objektā „Daudzfunkcionālā korpusa II, III IV kārtas būvdarbi Rīgā, Vienības gatvē 45”, savukārt atbildētāja apņēmusies veikt samaksu par izpildītajiem darbiem šajā līgumā noteiktajā kārtībā. Darbi veicami par kopējo summu Ls 57 407,13.

Lietā nav strīda, ka SIA „GIVA” līgumā noteiktajā termiņā darbus nav izpildījusi. Saskaņā ar 2009.gada 19.augusta aktu Nr.1, 2009.gada 1.septembra aktu Nr.2 un 2009.gada 14.oktobra aktu Nr. 3 par izpildīto darbu pieņemšanu, darbi tika izpildīti un nodoti atbildētājam par kopējo summu Ls 36 592,39.

[3.2] Puses līguma 2.3.punktā ir vienojušās, ka no ikmēneša veikto darbu summas tiek ieturēti 10% garantijas naudas līdz visu līgumā noteikto darbību izpildei un nodošanai būvuzņēmējam.

Saskaņā ar līguma 2.4.punktu galīgo norēķinu par izpildītajiem darbiem galvenais būvuzņēmējs veic 20 darba dienu laikā pēc darbu nodošanas līgumā noteiktajā kārtībā un garantijas perioda, kas ir 36 mēneši, apdrošināšanas polises saņemšanas.

Līguma 6.2.punkts paredz, ka pēc līgumā paredzēto visu darbu izpildes darbu uzņēmējs sastāda darbu pieņemšanas-nodošanas aktu un formu Nr.2, kuru no savas puses parakstītu divos eksemplāros iesniedz galvenajam būvuzņēmējam. Savukārt 6.4.punktā noteikts, ka galvenais būvuzņēmējs pēc visu darbu pabeigšanas, formu Nr.2 un darbu pieņemšanas nodošanas aktu izskata un paraksta 10 dienu laikā pēc tā saņemšanas. Pēc formas Nr.2 un darbu pieņemšanas-nodošanas akta parakstīšanas, galvenais būvuzņēmējs par to ziņo darbu uzņēmējam un atdod viņam vienu eksemplāru. Formas Nr.2 un darbu pieņemšanas –nodošanas akta abpusēja parakstīšana ir pamats rēķina izrakstīšanai un apmaksas veikšanai, ja ir iesniegta garantijas laika apdrošināšanas polise.

No minētā secināms, ka darbi tiek uzskatīti par pabeigtiem un līgums no SIA „GIVA” puses atzīstams par izpildītu, ja pēc visu darbu izpildes sastādīts līgumā paredzētais darbu pieņemšanas – nodošanas akts un forma Nr.2, kuru darbu uzņēmēja no savas puses parakstītu divos eksemplāros iesniedz galvenajam būvuzņēmējam.

[3.3] Pušu līguma 9.2. punkts noteic, ka darbu uzņēmējam pēc visu darbu nodošanas un visu darbu pieņemšanas- nodošanas akta parakstīšanas jāiesniedz darbu garantijas perioda 36 mēnešu apdrošināšanas polise par summu, kas vienāda ar 10% no kopējās līguma cenas un ir spēkā 36 mēnešus pēc būvprojekta nodošanas.

Ievērojot to, ka SIA „GIVA” visus līgumā paredzētos darbus nav izpildījusi, prasītāja, pamatojoties uz Maksātspējas likuma 97.panta pirmo daļu, nav tiesīga prasīt no atbildētājas līguma izpildi, proti, garantijas naudas Ls 3659,25 atmaksu.

[3.4] No Maksātspējas likuma 61.panta trešās daļas (*redakcija, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim*) izriet, ka jēdziens – „saistības”, ir attiecināms uz tādām saistībām, kas radušās tā iemesla dēļ, ka pats parādnieks par kaut ko nav norēķinājies, tādējādi minētais pants attiecināms uz maksātspējas procesa pasludināšanas sekām pašam parādniekam (maksātspējīgajam uzņēmumam). Līdz ar to nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments, ka SIA „GIVA” saistības uzskatāmas par izpildītām ar

maksātnespējas procesa pasludināšanas dienu, un tāpēc tā ir tiesīga no atbildētājas prasīt pilnīgu darbuzņēmuma līguma izpildi. Prasītāja uzskats, ka Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa tulkojama kopsakarā ar 61.panta trešo daļu, atzīstams par subjektīvu prasītājas tiesību normu interpretāciju.

[4] Kasācijas sūdzību par spriedumu iesniegusi prasītājas pārstāve, lūdzot spriedumu atcelt un nodot lietu jaunai izskatīšanai.

Kasācijas sūdzībā norādīts tālāk minētais.

[4.1] Spriedumā nepareizi iztulkota Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa. Uzskata, ka Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļā *ekspresis verbis* paredz administratora tiesības prasīt līguma izpildi arī tajā gadījumā, kad no parādnieka puses līgums maksātnespējas ierosināšanas dienā ir izpildīts daļēji.

Tiesa nav ņēmusi vērā to, ka prasītāja ir izpildījusi, bet atbildētāja ir pieņēmusi darbus, par kuriem prasītājai pienākas atlīdzība Ls 36 592,39, bet prasītāja ir saņēmusi atlīdzību tikai Ls 32 933,15. Minēto naudas summu starpība Ls 3659,25 ir garantijas nauda.

Tiesa nav vērtējusi, ka darbuzņēmuma līguma pilnīga izpilde no prasītājas puses nav iespējama sakarā ar maksātnespējas procesa pasludināšanu, jo atbilstoši Maksātnespējas likuma 62.panta pirmajai daļai administrators pieņēma lēmumu par prasītājas SIA „GIVA” saimnieciskās darbības pārtraukšanu. Turklāt atbildētāja ar 2010.gada 31.maija paziņojumu ir atkāpusies no darbuzņēmuma līguma, līdz ar to no līguma izrietošas saistības par atlikušo darbu izpildi izbeidzās.

[4.2] Ar spriedumu pareizi atzīts, ka atbildētājai ir tiesisks pienākums atmaksāt prasītājai ieturēto garantijas naudu, bet tiesa, nevērtējot lietas faktiskos apstākļus kopsakarā ar Maksātnespējas likuma 59., 101., 137.pantu kļūdaini atzinusi, ka šāds atbildētājas pienākums iestāsies tikai pēc 36 mēnešu garantijas perioda un tādā apmērā, kādā garantijas nauda nebūs izlietota, novēršot konstatētos defektus. Minētais secinājums ir pretrunā ar Maksātnespējas likuma 101.pantu, kas nosaka, ka maksātnespējas procesā ieskaits nav pieļaujams.

Tiesa atzinusi par tiesiskām tādas nelikumīgas darbības, kuru rezultātā prasītājas maksātnespējas procesā, ignorējot Maksātnespējas likuma 70.panta pirmo daļu, atbildētājs patstāvīgi noteiks savu prasījumu apmēru pret prasītāju sakarā ar defektu novēršanu un vienpusēji ieskaita veidā dzēsīs tos no garantijas naudas summas.

Piemērojot Maksātnespējas likuma 1., 5.panta pirmās daļas 2.punktu, 70.panta pirmo daļu, 97.panta pirmo daļu, 130.pantu, 137.pantu, tiesai bija jānonāk pie secinājuma, ka administratoram ir tiesības prasīt atmaksāt ieturēto garantijas naudu, negaidot 36 mēnešu termiņu. Garantijas nauda prasītāja maksātnespējas procesā vairs nevar pildīt savus mērķus – apmierināt atbildētāja iespējamus prasījumus sakarā ar defektu novēršanu, bet ir novirzāma kreditoru prasījumu segšanai atbilstoši Maksātnespējas procesa 137.panta noteiktajai kārtībai.

[4.3] Atbilstoši Maksātnespējas likuma 5.panta pirmās daļas 2.punktam un 59.panta otrajai daļai no maksātnespējas procesa lietas ierosināšanas brīža kreditoram ir aizliegts veikt jebkādas individuālas darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem. Atbildētājas darbības, izlietojot garantijas naudu, kas vienlaicīgi ir atlīdzība par paveiktajiem darbiem prasītājas maksātnespējas procesā, lai segtu savus prasījumus saistībā ar iespējamo defektu novēršanu, pielīdzināma atbildētājas individuālajām darbībām, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi citiem prasītājas kreditoriem, pārkāpjot tiesības uz prasījumu apmierināšanu atbilstoši Maksātnespējas likuma 137.panta noteiktajai kārtībai.

[4.4] Tiesai, vērtējot lietas faktiskos apstākļus kopsakarā ar Maksātnespējas likuma 61.panta trešo, 70. un 97.panta pirmo un otro daļu, bija jānonāk pie secinājuma, ka atbildētājai ir jāveic garantijas naudas atmaksa prasītājai un, ja atbildētājai rastos prasījums pret prasītāju, tostarp sakarā ar garantijas darbiem, atbildētājai likumā noteiktajā kārtībā būtu jāpiesaka administratoram savs kreditora prasījums.

No Maksātnespējas likuma 1., 5.panta pirmās daļas 2.punkta, 59.panta un 137.panta izriet, ka maksātnespējas procesa mērķis ir aizsargāt kreditoru kopuma intereses. Nevienam kreditoram maksātnespējas procesā nav pieļaujamas priekšrocības attiecībā pret citiem. Kreditori savu prasījumu apmierinājumu var gūt tikai saskaņā ar Maksātnespējas likuma 137.pantā noteikto kārtību.

[5] Paskaidrojumos sakarā ar kasācijas sūdzību atbildētāja lūdza kasācijas sūdzību noraidīt, paskaidrojot, ka atbilstoši darbuzņēmuma līguma noteikumiem garantijas nauda tiek atmaksāta 20 darba dienu laikā pēc visu darbu nodošanas līgumā noteiktajā kārtībā un apdrošināšanas polises par garantijas saistību izpildi saņemšanas. Ņemot vērā to, ka būvdarbi nav izpildīti pilnā apmērā un atbilstoši darbuzņēmuma līguma noteikumiem atbildētājai nav iesniegta apdrošināšanas polise, nav pamata atmaksāt prasītājai ieturēto garantijas naudu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis lietā esošā sprieduma likumību attiecībā uz personu, kas to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā, Senāts atzīst, ka apelācijas instances tiesas spriedums atceļams.

[7] Apelācijas instances tiesa konstatējusi un par to lietā strīda nav, ka SIA „GVA” saistības pēc 2009.gada 1.jūnija darbuzņēmuma līguma Nr.03-09 līdz galam neizpildīja un atbildētāja, pamatojoties uz pušu noslēgtā līguma 5.2.7.1. un 5.2.7.5. punktu, kas paredz atbildētājas tiesības vienpusēji lauzt līgumu pirms termiņa, ja darbuzņēmējs nepilda šī līguma noteikumus un kavē jebkuru no kalendārajā grafikā noteiktajiem starptermiņiem vai beigu termiņu vairāk kā par 15 kalendāra dienām, 2010.gada 31. maijā paziņoja par vienpusēju atkāpšanos no līguma, pret ko administrators iebildumus nav cēlis.

Atbilstoši Civillikuma 1589.pantam vienpusēja atkāpšanās no līguma pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu vai kad zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikta pielīgta.

Ievērojot to, ka puses vienpusēju atkāpšanos no līguma pielīgušas, un prasītājs to nav apstrīdējis, atzīstams, ka tādā gadījumā ar vienpusēju atkāpšanos līgums ir izbeigts.

[7.1] Ar Rīgas rajona tiesas 2010.gada 12.aprīļa spriedumu pasludināts SIA „GVA” maksātnespējas process no 2010.gada 18.februāra.

Maksātnespējas likumā ir noteiktas vairākas normas, kas regulē parādnieka noslēgto līgumu izbeigšanas un turpināšanas kārtību pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas. Šajās normās ir noteikti izņēmumi no vispārīgiem noteikumiem par līgumu izpildi. Atšķirīgās kārtības mērķis ir parādnieka aktīvu saglabāšanas nodrošināšana, kas savukārt atbilst vienam no Maksātnespējas likuma mērķiem, tas ir, nodrošināt kreditoru kopuma interešu aizsardzību.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim*) 61.panta trešo daļu, parādnieka saistības, kuru izpildes termiņš iestājas pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas, uzskatāmas par tādām, kurām izpildes termiņš ir iestājies maksātnespējas procesa pasludināšanas dienā.

No minētās normas izriet, ka gadījumos, kad pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas līgums nav izpildīts no parādnieka puses, kreditoram ir tiesības pieteikt kreditora prasījumu. Tas nozīmē tikai to, ka neviens prasījums nevar tikt apmierināts ārpus attiecīgā maksātnespējas procesa, neievērojot Maksātnespējas likumā noteikto kreditoru prasījumu apmierināšanas kārtību.

[7.2] Konkrētajā gadījumā uz maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi SIA „GVA” izpildījusi darbus un atbildētāja tos pieņēmusi par kopējo summu Ls 36 592,39, bet atdodību par izpildītajiem darbiem SIA „GVA” saņēmusi Ls 32 933,15, jo saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 2.3.punktu par izpildītajiem darbiem tikusi ieturēta 10% garantijas nauda.

Pēc savas būtības garantijas nauda ir nesamaksātā nauda par izpildītajiem un nodotajiem darbiem, ko galvenais būvuzņēmējs paturējis iespējamo būvniecības defektu novēršanai pušu noteiktajā garantijas termiņā. Gadījumā, ja galvenajam būvuzņēmējam nav pretenziju par veikto darbu kvalitāti, tā tiek atdota darbuzņēmējam, izbeidzoties garantijas termiņam.

Apelācijas instances tiesa, atzīstot prasību par nepamatotu, spriedumā norādījusi, ka parādniece no savas puses līgumu nav izpildījusi, nav iesniegusi apdrošināšanas polisi 36 mēnešu garantijas periodam un tiesisks pamats ieturētās garantijas naudas atmaksai iestāsies pēc 36 mēnešiem, tādā apmērā, kādā tā nebūs izlietota defektu novēršanai. Senāts atzīst, ka šāds tiesas secinājums ir pretrunā Maksātnespējas likuma 61.panta trešajai daļai, kas neparedz parādnieka saistību turpināšanos pēc tā maksātnespējas procesa pasludināšanas.

[7.3] Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa noteic: ja parādnieka noslēgtais līgums maksātnespējas procesa ierosināšanas dienā nav izpildīts vai ir izpildīts daļēji, administrators ir tiesīgs pieprasīt izpildi no otra līgumslēdzēja (...).

Senāts nepiekrīt apelācijas instances tiesas spriedumā norādītajam, ka prasītājam nav tiesības prasīt garantijas naudas atmaksu, tādēļ, ka SIA „GVA” saistības pēc līguma nav izpildījusi un tikai pēc pilnīgas līguma noteikumu izpildīšanas iestāsies likumīgs pamats pieprasīt no otras līgumslēdzējpusē saistību izpildi, proti, atmaksāt ieturēto garantijas naudu.

Pirmkārt, atbilstoši Maksātnespējas likuma 62.panta pirmajai daļai ar administratora lēmumu SIA „GVA” saimnieciskā darbība pārtraukta, līdz ar to saistību izpilde attiecībā uz būvniecības darbu pabeigšanu un apdrošināšanas polises iesniegšanu nav iespējama. Otrkārt, kā jau iepriekš norādīts, atbilstoši Maksātnespējas likuma 61.panta trešajai daļai ar maksātnespējas procesa pasludināšanu, parādnieka saistības uzskatāmas par tādām, kurām izpildes termiņš ir iestājies.

No minētā izriet, ka līguma noteikums par garantijas laika apdrošināšanas polises iesniegšanu, maksātnespējas procesa ietvaros nav piemērojams.

Līdz ar to apelācijas instances tiesas atzinumu, ka atbildētājam pienākums atmaksāt ieturēto garantijas naudu radīsies tikai pēc 36 mēnešu garantijas termiņa, Senāta ieskatā, nevar atzīt par likumīgu un pamatotu. Tas izdarīts neņemot vērā parādnieka kā maksātnespējas subjekta statusu.

[7.4] Tādējādi ne iepriekš norādītā secināms, ka gadījumā, ja atbildētāja nav izvirzījusi pretenziju pret parādnieces darba kvalitāti, ieturētā garantijas nauda atdodama, bet gadījumā, ja atbildētājam rastos saistībā ar nekvalitatīvi veiktajiem darbiem prasījums pret parādnieci, kā pamatoti norādīts kasācijas sūdzībā, atbilstoši Maksātnespējas likuma 70.pantam piesakāma kreditora pretenzija.

Turklāt darbi izpildīti un nodoti atbildētājam 2009.gada 19.augustā ar aktu Nr.1, 2009.gada 1.septembrī ar aktu Nr.2 un 2009.gada 14.oktobrī ar aktu Nr. 3 un no lietas materiāliem neizriet, ka atbildētāja būtu konstatējusi SIA „GVA” izpildītajos darbos trūkumus un defektus.

Šādā situācijā, Senāta ieskatā, tiesai bija jāapsver, vai atbildētāja, paturot naudu par izpildītajiem darbiem, uzskatīdama, ka iespējams tā nākotnē varētu būt nepieciešama būvniecības defektu novēršanai, nenodara zaudējumus maksātnespējīgās SIA „GVA” kreditoriem.

[8] Rezumējot iepriekš minēto, Senāts uzskata, ka apelācijas instances tiesas spriedumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu, tādēļ kasācijas sūdzība apmierināma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Senāts

n o s p r i e d a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 22.novembra spriedumu atcelt un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Senatore

V.Cīrule

Senators

V.Jonikāns

Senatore

A.Vītola